

хоръ отъ нѣколко грозны гласове ся разносяхъ по въздуха.

— Лѣствицъ-тѣ! извыкахъ отъ бѣсило-то.

— Лѣствицъ-тѣ! повторихъ като въ хоръ.

Тоя хоръ ся пое съ выканіе и отъ народа, кой-то не-терпѣливо, съ различни гласове, нѣ сложно выкаше :

— Лѣствицъ-тѣ!

— Така е, рѣче нѣкой си близу наши-ты пѣтници; на-правили бѣсило, и забравили за лѣствицъ-тѣ.

— Тукъ е, само може да е свалена, малко нѣгдѣ на-странѣ оставена, отговори другъ нѣкой.

И наистина тутакси слѣдъ това ся показа лѣствица-та нѣколко раскраче далечъ отъ бѣсило-то надъ хорскы-ты главы. Бързо ѣк подавахъ отъ рѣкъ на рѣкъ и завчасъ быде на-слонена на гредицъ-тѣ. На неѣ ся показахъ нѣколко че-ловѣци, задѣхтани, съ возсуканы рѣкавы. Подъ неѣ ся показа челоуѣкъ, кого-то поддигахъ на-рѣцѣ камъ греди-цъ-тѣ, камъ вѣже-то.

— Още по-горѣ! выкахъ отъ лѣствицъ-тѣ покачени-ти.

Подъ лѣствицъ-тѣ ся протѣгнѣхъ още по-много рѣцѣ и още повече ся поддигаше челоуѣкъ-тѣ, кой-то бѣ спу-стилъ главъ и прѣвылъ бѣ ся, като очевидно отходящъ на вѣже.

Народъ-тѣ ся умълча.

Издигнѣтый-тѣ челоуѣкъ изгледаше старъ. Коса-та и брада-та му бѣхъ побѣлѣлы. Лице-то му прѣблѣднѣло. Рѣ-цѣ-тѣ му свързаны на-назадъ. Тѣло-то му покрываше пор-фира, скѣпоуѣбно направена.

— Нѣкого бѣсятъ, пошыпнѣ Петъръ.

— Добрѣ, че дойдохмына ипподрома, отшыпнѣ Ясень неволенъ.

— Това ще да е нѣкакъвъ важенъ челоуѣкъ, нѣ кой е? повтори Петъръ. Кой може да носи платъ отъ порфиръ?